

ความต้องการรายการวิทยุในอนาคตของสถานีวิทยุกระจายเสียง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

กุลกนิษฐ์ ทองเงา^{1*}

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ฟังต่อรายการในอนาคต ประเภทรายการสาระความรู้ รายการข่าว และรายการบันเทิงของสถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีความเข้าใจของผู้ฟังที่มีต่ออัตลักษณ์และคำแนะนำพร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการพัฒนารายการประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็นกลุ่มบุคคลทั่วไป จำนวน 500 คน และกลุ่มผู้ฟังของสถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และกลุ่มศิษย์เก่าจำนวน 100 คนโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ฟังส่วนมากต้องการฟังรายการบันเทิง และไม่เข้าใจอัตลักษณ์ของสถานีวิทยุ ผู้ฟังมีข้อเสนอให้ควรพัฒนารายการประเภทข่าวให้ทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ และปรับปรุงคุณภาพของการกระจายเสียงออกอากาศ

คำสำคัญ : ความต้องการรายการวิทยุ, สถานีวิทยุมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

¹ อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

* ผู้นิพนธ์หลัก e-mail: witch_kinds@hotmail.com

Needs of Perspective Audients on the Radio Programs of Radio Broadcasting Station Rajamangala University of Technology Thanyaburi

Kullkanit Thongngao^{1*}

Abstract

The purposes of this study were to investigate the needs of perspective audients on the radio programs of Radio Broadcasting Station Rajamangala University of Technology Thanyaburi (RMUTT), the understandings of audients pertaining to the identity, and the suggestions along with recommendations of audients to improve the quality of the radio programs. The samples were selected from the 500 residents of Bangkok and 100 RMUTT alumni by a purposive sampling method. Data were analyzed by using mean and standard deviation. The findings indicated that the most of audients anticipated the entertaining programs and unknown the identity of RMUTT's station. Their suggestions along with recommendations were to improve and update the news programs and the quality of radio broadcasting.

Keywords : Needs on Radio Program, Radio Broadcasting Station Rajamangala University of Technology Thanyaburi

¹ Lecturer, Faculty of Mass Communication Technology, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

* Corresponding author, email: witch_kinds@hotmail.com

บทนำ

ภายหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 เมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2551 สาระสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้แบ่งการประกอบกิจการวิทยุและโทรทัศน์ออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ใช้คลื่นความถี่มีสามประเภท ดังนี้ ประเภทที่ 1 ใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะ (Public Service) ได้แก่ ใบอนุญาตที่ออกให้สำหรับการประกอบกิจการที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการบริการสาธารณะ ประเภทที่ 2 ใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน (Community Service) ได้แก่ ใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่มีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับการประกอบกิจการบริการสาธารณะ แต่ต้องเป็นประโยชน์ตามความต้องการของชุมชนหรือท้องถิ่น และประเภทที่ 3 ใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจ (Commercial Service) ได้แก่ ใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งแสวงหาผลกำไรในทางธุรกิจ กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ไม่ได้ใช้คลื่นความถี่ เช่น เคเบิล ดาวเทียม อินเทอร์เน็ต โดยจะต้องผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ คือ สัดส่วนรายการและผังรายการ การหารายได้ การบันทึกรายการที่ออกอากาศไปแล้ว และระยะเวลาในการเก็บรักษาบันทึก ทั้งนี้ในปัจจุบันได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (Office of The National Broadcasting and Telecommunications commission) หรือ กสทช. ทำหน้าที่ออกใบอนุญาตและดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ(กฤษฎีกาฯ ทองเภา, 2556)

ทั้งนี้ สถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีคลื่นความถี่ FM.89.50 MHz. ได้ยื่นเสนอการใช้ประโยชน์คลื่นความถี่และเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ในกลุ่มที่ 1 ประเภทที่ 1 คือ สถานีวิทยุกระจายเสียงเพื่อประกอบกิจการบริการสาธารณะ (Public Service) ไปยังคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) โดยสถานีวิทยุกระจายเสียงเพื่อประกอบกิจการบริการสาธารณะนั้นจะต้องมีรูปแบบบริหารจัดการตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 ซึ่งต้องมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการส่งเสริมความรู้ การศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม การเกษตร และการส่งเสริมอาชีพอื่นๆ สุขภาพ อนามัย กีฬา หรือการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน ประกอบกับมาตรา ๓๓ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะต้องกำหนดให้มีรายการที่เป็นข่าวสารหรือสาระที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะในสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบ (พรบ.การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ.2551)

สถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นสถานีที่มีการจัดตั้งมาเป็นเวลานานถึง 50 ปี โดยเป็นสถานีวิทยุที่อยู่คู่กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยตลอด มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งสถานีวิทยุเป็นหน่วยงานภายในด้านสนับสนุนงานวิชาการ เป็นสถานที่ฝึกปฏิบัติของนักศึกษา และเป็นแหล่งรายได้สำหรับเป็นทุนการศึกษาในการพัฒนาบุคลากรสายวิชาการให้มีคุณภาพในระดับสากล

การดำเนินงานด้านการออกอากาศมีกำลังส่งออกอากาศ 5 กิโลวัตต์ มีเสาอากาศสูง 120 เมตร ทำให้สามารถส่งกระจายเสียงครอบคลุมพื้นที่ในรัศมี 150 กิโลเมตร ดังนี้ ทิศเหนือ สามารถรับฟังได้ถึงจังหวัดสิงห์บุรี ชัยนาท ลพบุรี อ่างทอง สระบุรี พระนครศรีอยุธยา และปทุมธานี ทิศตะวันออก สามารถรับฟังได้ถึงจังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี ระยอง และจันทบุรี

ทิศตะวันตก สามารถรับฟังได้ถึงจังหวัดนครปฐม กาญจนบุรี ราชบุรี และสุพรรณบุรี และทิศใต้สามารถรับฟังได้ถึงจังหวัดสมุทรสงคราม สมุทรสาคร เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์สำหรับในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ และนนทบุรี สามารถรับฟังได้ชัดเจน แต่ในพื้นที่ที่มีวิทยุชุมชนที่ออกอากาศโดยใช้เครื่องส่งเกินกว่าที่กำหนดอาจจะมีคลื่นรบกวน

ส่วนบทบาทในการดำเนินงานด้านผลิตรายการนั้น สถานีวิทยุกระจายเสียง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นหน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร สารความรู้ ส่งเสริมสนับสนุนเผยแพร่องค์ความรู้ในสาขาต่างๆ ของมหาวิทยาลัย และองค์ความรู้จากแหล่งต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ ต่อประชาชนทั่วไปให้สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ และดำเนินชีวิตประจำวัน โดยแบ่งสัดส่วนรายการออกเป็น ประเภทสาระ-ความรู้ 64% ประเภทบันเทิง25% และประเภทข่าว 11% ตามลำดับ (รายงานประจำปี,2556)

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงด้านการใช้และการจัดสรรคลื่นความถี่ใหม่ที่เกิดขึ้นตามประกาศของ กสทช. รวมถึงการปรับตัวในการก้าวเข้าสู่การส่งสัญญาณวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัลสถานีวิทยุกระจายเสียง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จึงต้องมีการปรับกระบวนการทัศนในการทำงานเชิงรุกและเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ใหม่ เพื่อการทำหน้าที่เป็นสถานีวิทยุที่มุ่งเน้นเพื่อการศึกษาและอาชีพให้กับประชาชนโดยการทำหน้าที่เป็นสถานีวิทยุกระจายเสียงเพื่อประกอบกิจการบริการสาธารณะอย่างเต็มรูปแบบ

อย่างไรก็ตามในกรณีของสื่อวิทยุกระจายเสียงเพื่อประกอบกิจการบริการสาธารณะ แม้จะมีสถานีวิทยุบางรายได้ทำหน้าที่เป็นสื่อสาธารณะ เช่น สถานีวิทยุแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, จส. 100, สถานีวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน เป็นต้น แต่สื่อมวลชนเหล่านี้ก็มิได้มีศักยภาพในการเป็นสื่อสาธารณะระดับชาติอย่างเต็มที่ เนื่องจากมีข้อจำกัดสำคัญหลายประการ อาทิ ข้อจำกัดด้านเวลาออกอากาศ ความครอบคลุมของพื้นที่ในการให้บริการ ความจำกัดของผู้ได้รับประโยชน์จากบริการ ความหลากหลายของเนื้อหาความนิยมของผู้รับฟังส่วนใหญ่เน้นรายการประเภทบันเทิงมากกว่ารายการประเภทความรู้ เป็นต้น จะเห็นได้ว่าสถานีวิทยุหลายแห่งที่ผลิตรายการเพื่อสารความรู้จึงต้องเร่งพัฒนาเพื่อปรับตัวให้เข้าถึงกลุ่มผู้ฟังให้มากที่สุดด้วยวิธีการหลากหลาย มีการพัฒนาสถานีผ่านเว็บไซต์ รวมไปถึง Social Media ต่าง ๆ ซึ่งเป็นช่องทางที่ช่วยให้สถานีสามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารได้กว้างไกลและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น ตลอดจนสามารถรับฟังรายการซึ่งออกอากาศสด และรับฟังรายการย้อนหลังได้ อีกทั้งสถานีและผู้ฟังยังสามารถใช้เว็บไซต์ของสถานี หรือ Social Media เป็นช่องทางติดต่อสื่อสารและสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน

ถึงแม้ว่าช่องทางการเผยแพร่ของสื่อวิทยุกระจายเสียงจะสามารถเข้าถึงกลุ่มผู้รับฟังได้อย่างกว้างขวางและมีปริมาณมากขึ้นแต่ยังไม่ได้ หมายรวมไปถึงความนิยมของผู้ฟังว่าจะมีมากตามไปด้วย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะรูปแบบการนำเสนอ เนื้อหาของรายการ หรือแม้กระทั่งนักจัดรายการไม่เป็นที่นิยมหรือตรงกับความต้องการที่แท้จริงของผู้ฟัง ดังนั้นการที่สถานีวิทยุจะสามารถดำเนินงานไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม สอดรับกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบข้อมูลความคิดเห็นของผู้ฟัง ไม่ว่าจะเป็นความคิดเห็นของผู้ฟังต่อการรับฟังรายการต่าง ๆ ของสถานี ตลอดจนแนวทางที่เป็นความต้องการรูปแบบรายการใหม่ๆ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงต้องการสำรวจและศึกษาความคิดเห็นของผู้ฟังต่อความต้องการรับฟังรายการของสถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี FM.89.5

MHz. เพื่อนำข้อมูลจากการศึกษานี้มาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงาน ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพรายการที่มีอยู่ของสถานีวิทยุกระจายเสียง รวมถึงนำข้อมูลดังกล่าวมาศึกษาหารูปแบบรายการใหม่ ๆ ที่ตรงกับความต้องการของผู้ฟังอย่างแท้จริงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ฟังต่อรายการในอนาคต ประเภทรายการสาระความรู้ รายการข่าว และรายการบันเทิงของสถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. เพื่อศึกษาความเข้าใจของผู้ฟังที่มีต่ออัตลักษณ์ของสถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. เพื่อศึกษาคำแนะนำและข้อเสนอแนะในการพัฒนารายการของสถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นระยะเวลา ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2557-31 ตุลาคม 2557

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามประกอบด้วยคำถามเลือกตอบ แบบประเมินค่า และแบบปลายเปิด โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ส่วนคือ

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพจำนวน 4 ข้อ
- ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการรับฟังรายการวิทยุจำนวน 11 ข้อ
- ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเข้าใจอัตลักษณ์ของสถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจำนวน 6 ข้อ
- ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของผู้ฟังรายการวิทยุของสถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 23 ข้อ แบ่งระดับความต้องการของผู้ฟังรายการวิทยุเป็น 5 ระดับ คือ ต้องการมากที่สุด ต้องการมาก ต้องการปานกลาง ต้องการน้อย และต้องการน้อยที่สุดโดยใช้วิธีกำหนดตามน้ำหนักเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1ตามลำดับ
- ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนารายการวิทยุปลายเปิด จำนวน 5 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้โดย

- 1) แจกแบบสอบถามกับบุคคลทั่วไปในกรุงเทพมหานคร จำนวน 500 คน
- 2) แจกแบบสอบถามกับกลุ่มผู้ฟังรายการวิทยุของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กลุ่มศิษย์เก่า จำนวน 100 คน
- 3) ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม โดยเลือกแบบสอบถามที่ตอบได้ถูกต้องสมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อเตรียมข้อมูลสำหรับการนำไปวิเคราะห์ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการเก็บแบบสอบถามพร้อมตรวจสอบความสมบูรณ์เรียบร้อยแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป สภาพการรับฟังรายการวิทยุ และความเข้าใจอัตลักษณ์ของสถานีวิทยุด้วยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ
- 2) วิเคราะห์ข้อมูลความต้องการโดยให้คะแนนแบบสอบถามส่วนที่ 3 แบบให้ค่าน้ำหนักเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1

สำหรับคำตอบความต้องการ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดแสดงผลการวิเคราะห์โดยแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำค่าเฉลี่ยมาตัดสินตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคคลทั่วไปในกรุงเทพมหานคร จำนวน 500 คน ดังนี้

1) **ข้อมูลทั่วไป** กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 265 คน ร้อยละ 53.00 มีอายุระหว่าง 16 - 25 ปี จำนวน 242 คน ร้อยละ 48.40 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 274 ร้อยละ 54.80 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นนักเรียนนักศึกษา จำนวน 258 ร้อยละ 51.50

2) **พฤติกรรมการรับฟังรายการ** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เปิดรับฟังรายการวิทยุผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตเป็นหลัก จำนวน 190 คน ร้อยละ 38.00 ในวันจันทร์-ศุกร์ เปิดรับฟังรายการวิทยุเวลา 17.01 น. – 21.00 น. จำนวน 128 คน ร้อยละ 25.60 ในวันเสาร์-อาทิตย์ชอบเปิดรับฟังรายการวิทยุเวลา 17.01 – 21.00 น. จำนวน 131 คน ร้อยละ 26.20 สถานที่ที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เปิดรับฟังรายการวิทยุ คือ ที่บ้าน จำนวน 272 คน ร้อยละ 54.50 ส่วนเหตุผลที่ชอบเปิดฟังรายการวิทยุ คือ เพื่อความบันเทิง จำนวน 217 คน ร้อยละ 43.40 รองลงมาคือ เพื่อแสวงหาความรู้ข่าวสาร จำนวน 108 คน ร้อยละ 21.60 ส่วนใหญ่รับฟังรายการวิทยุ 3 – 4 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 138 คน ร้อยละ 27.60 ใช้เวลาในการรับฟังรายการที่เป็นสาระความรู้เฉลี่ย 30 นาที – 1 ชั่วโมง จำนวน 178 คน ร้อยละ 35.60 ใช้เวลาในการรับฟังรายการที่เป็นรายการข่าวเฉลี่ย ต่ำกว่า 30 นาที จำนวน 179 คน ร้อยละ 35.80 คน ใช้เวลาในการรับฟังรายการเพลงโดยใช้เวลาเฉลี่ย 1 – 3 ชั่วโมง จำนวน 159 คน ร้อยละ 31.80 ส่วนใหญ่เปิดรับฟังรายการที่เป็นสาระความรู้ในรูปแบบการรับฟังรายการเป็นบางช่วงโดยเลือกช่วงที่สนใจจริงๆ จำนวน 171 คน ร้อยละ 34.20 และพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ในการเปิดรับฟังรายการวิทยุเป็นแบบรับฟังสลับไปกับคลื่นอื่นๆ จำนวน 168 คน ร้อยละ 33.60

3) **ความเข้าใจอัตลักษณ์ของสถานี** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่รู้อัตลักษณ์ของสถานีจำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 56.60 และไม่เคยเปิดรับฟัง จำนวน 343 คน คิดเป็นร้อยละ 68.60 ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสถานีเป็นสื่อชุมชน เพื่อประกอบกิจการให้กับชุมชน จำนวน 161 คน ร้อยละ 32.20 และมีความคิดเห็นว่าการหลักของสถานี คือ ให้ความรู้และมุ่งพัฒนาสังคม จำนวน 152 คน ร้อยละ 30.40 ในความคิดของผู้ตอบ

แบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าสถานี่ควรจัดรายการประเภท ให้สาระความรู้โดยเน้นด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 166 ร้อยละ 33.20

4) ภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการและความเห็นต่อรายการในอนาคตของสถานี่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.93) เมื่อพิจารณาเป็นประเภทรายการแล้ว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการและความเห็นต่อรายการประเภทบันเทิงสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 1.04) รองลงมา คือ รายการประเภทข่าว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.88) และ รายการประเภทสาระความรู้ที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.88) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการและความเห็นต่อรายการในอนาคตสูงสุดคือ รายการเพลงยอดนิยมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.93) รองลงมาคือ รายการความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ เช่น รายการ สวิตคลินิก รายการรู้ทันโรค รายการสุขภาพกับเสียงเพลง รายการความรู้เรื่องสุขภาพ (ความงาม สบ) รายการความรู้สุขภาพด้านแพทย์แผนไทย เป็นต้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.88) และ รายการเพลงสากล ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 1.01) น้อยที่สุดคือ รายการความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม แฟชั่น เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.89)

5) การแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ฟังรายการวิทยุจากคลื่นคลื่นความถี่ FM.97.5 MHz.จำนวน 38 คน ร้อยละ 7.60 และส่วนใหญ่ต้องการรับฟังรายการเพลง จำนวน 142 คน ร้อยละ 28.40 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดจะติดตามรับฟังเพื่อตรวจสอบดูความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของสถานี่วิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คลื่นความถี่ FM.89.5 MHz จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 20.06 โดยยินดีและสะดวกรับข่าวสารจากสถานี่ทาง facebook จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 14.20

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นศิษย์เก่า จำนวน 100 คน ดังนี้

1) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นศิษย์เก่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 51 คน ร้อยละ 51.00 และเพศชาย จำนวน 49 คน ร้อยละ 49.00 มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี จำนวน 36 คน ร้อยละ 36.00 ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 40 คน ร้อยละ 40.00 ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 46 คน ร้อยละ 46.00

2) พฤติกรรมการรับฟังรายการ ส่วนใหญ่เปิดรับฟังรายการวิทยุผ่านเครื่องรับวิทยุเป็นหลัก จำนวน 66 คน ร้อยละ 66.00 ในวันจันทร์-ศุกร์ เปิดรับฟังรายการวิทยุเวลา 09.01 น. – 12.00 น. จำนวน 28 คน ร้อยละ 28.00 ในวันเสาร์-อาทิตย์เปิดรับฟังรายการวิทยุเวลา 12.01 – 17.00 น. จำนวน 27 คน ร้อยละ 27.00 สถานที่เปิดรับฟังรายการวิทยุ คือ ที่บ้าน จำนวน 45 คน ร้อยละ 45.00 ส่วนเหตุผลที่เปิดฟังรายการวิทยุ คือ เพื่อความบันเทิง จำนวน 38 คน ร้อยละ 38.00 ในหนึ่งสัปดาห์รับฟังรายการวิทยุ 3 – 4 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 36 คน ร้อยละ 36.00 ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการรับฟังรายการที่เป็นสาระความรู้เฉลี่ย 30 นาที – 1 ชั่วโมง จำนวน 41 คน ร้อยละ 41.00 โดยรับฟังรายการที่เป็นรายการข่าวเฉลี่ย ต่ำกว่า 30 นาที จำนวน 40 คน ร้อยละ 40.00 คน ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการรับฟังรายการเพลงโดยใช้เวลาเฉลี่ย มากกว่า 3 ชั่วโมง จำนวน 38 คน ร้อยละ 38.00 ฟังรายการที่เป็นสาระความรู้ในรูปแบบรับฟังบ้างแล้วแต่โอกาส จำนวน 39 คน ร้อยละ 39.00 และส่วนใหญ่เปิดรับฟังรายการวิทยุสลับไปกับคลื่นอื่นๆ จำนวน 39 คน ร้อยละ 39.00

3) ความเข้าใจอัตลักษณ์ของสถานี่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รู้จักสถานี่จำนวน 72 คน ร้อยละ 72.00 และเคยเปิดรับฟังรายการวิทยุของสถานี่จำนวน 65 คน ร้อยละ 65.00 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสถานี่เป็นสื่อพาณิย์ เพื่อประกอบกิจการทางธุรกิจ จำนวน 40 คน ร้อยละ 40.00 โดยเห็นว่า

หลักการของสถานีคือ ให้ความรู้และเป็นสื่อกลางในการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน จำนวน 46 คน ร้อยละ 46.00 และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่าสถานีควรจัดรายการประเภท ให้ความรู้และเป็นสื่อกลาง ในการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน จำนวน 46 คน ร้อยละ 46.00

4) ภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการและความเห็นต่อรายการในอนาคตของสถานี อยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$, S.D. = 1.10) เมื่อพิจารณาเป็นประเภทรายการแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่มีความ ต้องการและความเห็นต่อรายการในอนาคต คือ รายการประเภทบันเทิงสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 1.12) รองลงมาคือ รายการประเภทข่าว อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 1.06) และ รายการประเภทสาระความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = 1.11) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการและความเห็นต่อรายการในอนาคตของสถานีสูงที่สุดคือ รายการเพลงยอดนิยม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 1.14) รองลงมาคือ รายการเพลงสากล ระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 1.14) และ รายการบันเทิงลูกทุ่ง ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$, S.D. = 1.12) ตามลำดับ

5) การแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ฟังรายการวิทยุจากคลื่น ความถี่ FM.89.5 MHz.จำนวน 11 คน ร้อยละ 11.00 และส่วนใหญ่ต้องการรับฟังรายการข่าวสาร สาระความรู้ และบันเทิง จำนวน 18 คน ร้อยละ 18.00 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดจะติดตามรับฟังเพื่อตรวจสอบดู ความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของสถานีจำนวน 22 คน ร้อยละ 22.00 โดยยินดีและสะดวกรับข่าวสาร จากสถานีทาง website จำนวน 29 คน ร้อยละ 29.00

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 500 คน ซึ่งกลุ่มนี้ไม่จำกัดว่าจะรู้จักหรือเคยรับฟัง คลื่น FM.89.5 MHz.หรือไม่ เนื่องจากต้องการข้อมูลที่หลากหลายและต้องการทราบว่าแม้ผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่ เคยฟังคลื่นนี้มาก่อน แต่พอได้ยินชื่อคลื่นและรู้ว่าเป็นคลื่นวิทยุของมหาวิทยาลัย กลุ่มนี้จะมีความเข้าใจใน อัตลักษณ์และต้องการให้สถานีวิทยุมีการไปในทิศทางใด และกลุ่มที่เป็นผู้ฟังของสถานี และศิษย์เก่าของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 100 คน โดยสามารถนำมาอภิปรายในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

ความต้องการรับฟังของบุคคลทั่วไป จำนวน 500 คน เป็นเพศชายร้อยละ 53 เพศหญิงร้อยละ 47 ต้องการรับฟังรายการประเภทบันเทิงสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 1.04) และผลจากกลุ่ม ตัวอย่างที่เป็นผู้ฟังของสถานีฯ และศิษย์เก่า จำนวน 100 คน เป็นเพศชายร้อยละ 49 เพศหญิงร้อยละ 51 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการที่จะรับฟังรายการประเภทบันเทิงสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 1.12) นอกจากนี้ยังพบว่าความต้องการรับฟังประเภทรายการของทั้ง 2 กลุ่ม ที่มีต่อรายการประเภท ข่าวเป็นอันดับที่ 2 และรายการประเภทสาระความรู้เป็นอันดับสุดท้ายเช่นเดียวกัน จึงสอดคล้องกับผลงานวิจัย ของอุษา จันทรประภาศ (2534 : 56) ที่พบว่าผู้ฟังให้ความสนใจฟังรายการบันเทิงถึงร้อยละ 88 สาเหตุที่ ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่าสื่อประเภทวิทยุ นั้นจะนำเสนอรายการบันเทิงประเภทเพลงเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งลักษณะรายการบันเทิงทำให้ผู้ฟังมีความสบายใจ คลายเครียด และเป็นเพื่อนยามเหงา ประกอบกับสามารถ ปฏิบัติภารกิจอื่นๆ พร้อมกันได้และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Spence and Owen (1977) กล่าวว่าผู้ผลิต รายการต้องนำเสนอรายการที่มีผู้ชมจำนวนมากและมีกำลังซื้อสินค้า ซึ่งโดยมากมักจะเป็นรายการบันเทิง มากกว่าที่จะเป็นรายการคุณภาพแก่คนกลุ่มน้อย

สำหรับผลการศึกษาความเข้าใจของผู้ฟังที่มีต่ออัตลักษณ์ของสถานีวิทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน โดยพบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไป จำนวน 500 คน มีความคิดเห็นว่าสถานีสื่อชุมชน เพื่อประกอบกิจการให้กับชุมชน ร้อยละ 32.20 และเข้าใจว่าหลักการของสถานี คือ การให้ความรู้และมุ่งพัฒนาสังคม ร้อยละ 30.40 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่าทิศทางการจัดรายการควรเป็นรายการประเภท ให้สาระความรู้โดยเน้นด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร้อยละ 33.20 โดยต่างจากความคิดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ฟังของสถานี และศิษย์เก่า จำนวน 100 คน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสถานีสื่อพาณิชย์ เพื่อประกอบกิจการทางธุรกิจร้อยละ 40.00 และเข้าใจว่าหลักการของสถานีวิทย คือ ให้ความรู้และเป็นสื่อกลางในการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน ร้อยละ 46.00 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าทิศทางการจัดรายการควรจัดรายการประเภท ให้ความรู้และเป็นสื่อกลางในการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน ร้อยละ 46.00

จากผลของความแตกต่างนี้ทำให้ตั้งข้อสังเกตได้ว่าบุคคลทั่วไป จำนวน 500 คน ส่วนใหญ่ไม่เคยเปิดฟังคลื่น FM.89.5 MHz มาก่อนแต่กลับมีความเห็นว่าทิศทางการจัดรายการของสถานีวิทยฯ ควรเป็นรายการประเภท ให้สาระความรู้โดยเน้นด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งตรงกับนโยบายมหาวิทยาลัยฯ ต่างกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ซึ่งกลุ่มนี้เป็นบุคคลที่เคยเปิดฟังรายการใดรายการหนึ่งของทางสถานีฯ และยังเป็นกลุ่มบุคคลใกล้ชิดกับมหาวิทยาลัยกลับเข้าใจว่าสถานีฯ เป็นสื่อพาณิชย์ เพื่อประกอบกิจการทางธุรกิจ และเห็นว่าควรจัดรายการประเภท ให้ความรู้และเป็นสื่อกลางในการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน อย่างไรก็ตามประเด็นสำคัญคือทั้งสองกลุ่มยังไม่ทราบว่าสถานีวิทยุฯ FM.89.5 MHz เป็นสื่อของรัฐ เพื่อประกอบกิจการบริการสาธารณะ ทั้งนี้ สถานีฯ ควรมีการวางแผนเพื่อสร้างสรรค์รายการให้สื่อถึงความเป็นอัตลักษณ์แห่งวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และความเป็นสื่อสาธารณะซึ่งมีความแตกต่างจากสื่อเชิงพาณิชย์ Atkinson and Raboy (1997) ได้ชี้ให้เห็นถึงปรัชญาพื้นฐานที่แตกต่างกันระหว่างสื่อสาธารณะและสื่อเชิงพาณิชย์ใน 3 ด้าน โดยกล่าวว่าสื่อสาธารณะมีจุดมุ่งหมายที่จะเข้าถึงประชากรของประเทศ โดยมุ่งเน้นการสร้างและส่งเสริมวัฒนธรรมด้านต่างๆ โดยเป็นเสมือน “พื้นที่สาธารณะ” ของประชาชนทุกคนในประเทศ ในขณะที่สื่อเชิงพาณิชย์มีเป้าหมายทางการค้าและมีรายได้หลักมาจากค่าโฆษณา ผู้ชมรายการจึงเปรียบเสมือนเป็นผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของสินค้าต่างๆ สอดคล้องกับ Graham and Davies (1997) ชี้ให้เห็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสื่อสาธารณะว่าต้องมีขนาดใหญ่ ต้องเป็นเครือข่ายระดับประเทศ และต้องเป็นอิสระจากการเมืองและการค้า สื่อสาธารณะจะต้องเป็น “ศูนย์กลางแห่งความเป็นเลิศ” (Center of Excellence) ที่ต้องดำเนินการผลิตรายการและออกอากาศด้วยตัวเอง เป็นผู้วางมาตรฐานให้กับตลาด และสามารถกระตุ้นสื่อกระจายเสียงทั้งระบบ โดยสื่อสาธารณะสามารถมีได้มากกว่าหนึ่งสถานีในประเทศ แต่ควรมีองค์กรหนึ่งที่มีขนาดใหญ่ และมีกิจการที่สามารถสร้างการรวมตัวในแนวตั้ง (Vertical Integration) ได้ โดยมีกิจกรรมที่ครอบคลุมตั้งแต่การฝึกอบรม การผลิต การวางแผนรายการ และการออกอากาศ

อย่างไรก็ตามจากผลศึกษาคำแนะนำและข้อเสนอแนะในการพัฒนารายการของสถานีวิทยกระจายเสียงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ของทั้งสองกลุ่มพบว่ามีความคล้ายคลึงกัน โดยควรพัฒนารายการประเภทข่าวให้ทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ และเพิ่มสาระความรู้ที่หลากหลาย เกี่ยวกับความสวยงาม ผู้หญิง ข่าวสุขภาพอนามัย รายการบันเทิง สาระด้านคอมพิวเตอร์ สาระทางด้านยานยนต์ ปรัชญาชีวิต โดยสลับกันเป็นช่วงๆ ควรเชิญบุคคลสำคัญๆ มาร่วมรายการโดยผู้ดำเนินรายการ และผู้ร่วมรายการ ต้องมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ และควรเพิ่มเติมจรรยาบรรณด้วยคลื่นจะได้มีสำนึกควรปรับปรุงสำนึก เนื่องจากบางครั้งมีสัญญาณอื่นแทรก และเพื่อให้สถานีฯ เป็นที่รู้จักควรมีการจัดงานอีเวนท์และนำเสนอรายการให้เด่นชัดเพื่อแบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของสถานีฯ ให้เป็นที่รู้จักของสาธารณชนมากขึ้น และเนื่องจากเป็นคลื่นวิทยุของมหาวิทยาลัย จึงควรมี

รายการเกี่ยวกับจิตอาสา สาธารณประโยชน์ให้กับชุมชนที่ขาดการพัฒนา เช่น วัด โรงเรียน ชุมชน ฯลฯ เป็นต้น เพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์ให้กับมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับอุดมการณ์ บัณฑิต และพันธกิจ เพียรเจริญ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการรับฟัง ความพึงพอใจ และความต้องการของผู้ฟังรายการวิทยุของสถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีโดยได้รับข้อเสนอแนะ คือ ควรมี รายการ ภาษาต่างประเทศ รายการความรู้ทางศาสนา รายการวิเคราะห์ข่าว เหตุการณ์ปัจจุบันรายการสำหรับเด็กและเยาวชน รายการสารคดี รายการการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการชีวิตประจำวันรายการเกี่ยวกับสุขภาพ เป็นต้น ซึ่งการพัฒนารายการประเภทต่าง ๆ ที่งานของสถานีจะต้องวางแผนเพื่อจัดผังรายการให้เป็นที่ยอมรับของผู้ฟังโดยผสมผสานความรู้ ข่าวสารและความบันเทิง Sydney W. Head. , Susan Tyler Eastman และ Lewis Klein (1989) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดผังรายการเป็นกลยุทธ์ในการนำรายการต่าง ๆ มาเรียบเรียงจัดลำดับในตารางเพื่อให้เข้าถึงกลุ่มผู้ชมที่เป็นเป้าหมาย นักจัดผังรายการจะต้องเป็นผู้มีความรู้ และความสามารถในการพิจารณาผู้ชมและผู้ฟังกลุ่มเป้าหมายแล้วจึงเลือกรายการต่าง ๆ ที่ทำให้เข้าถึงผู้ฟังและผู้ชมเหล่านั้น ถือได้ว่าเป็นงานที่ยุ่ยากมากสำหรับนักจัดผังรายการ ที่จะต้องเลือกกลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้รายการเข้าถึงกลุ่มผู้ชมได้อย่างกว้างขวาง

ข้อเสนอเพื่อพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบรายการ

1) ควรเพิ่มการให้องค์ความรู้จากทางมหาวิทยาลัยให้มากขึ้น เช่น ประกาศข่าวที่น่าสนใจของนักศึกษาสาระความรู้ที่หลากหลาย เกี่ยวกับความสวยงาม เกี่ยวกับผู้หญิง ข่าวเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย รายการบันเทิงสาระด้านคอมพิวเตอร์ สาระทางด้านยานยนต์ เพิ่มเนื้อหาข่าวที่ทันสมัยทันเหตุการณ์ และข่าวสารด้านกีฬา โดยสลับกันเป็นช่วงๆรวมถึงควรมีรายการประเภทการปลูกฝังคุณธรรมสร้างสรรค์ ทันสมัย ในรูปแบบที่ฟังแล้วทำให้ผู้ฟังยิ้มได้ มีความสุขและมีกำลังใจโดยที่รูปแบบรายการควรเปิดโอกาสให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมมากขึ้น

2) เนื่องจากเป็นคลื่นวิทยุของมหาวิทยาลัย จึงควรมีรายการเกี่ยวกับจิตอาสา สาธารณประโยชน์ให้กับชุมชนที่ขาดการพัฒนา เช่น วัด โรงเรียน ชุมชน ฯลฯ เป็นต้น เพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์ให้กับมหาวิทยาลัย โดยให้เป็นในรูปแบบ ด้าน CSR นอกจากนี้ควรเพิ่มโฆษณาเพื่อให้วิทยุของมหาวิทยาลัยเป็นที่รู้จักให้มากขึ้น รวมทั้งมหาวิทยาลัยควรจัดรายการวิทยุเองและให้ครอบคลุมทุกด้านรวมทั้งสอดแทรกความรู้ทั่วไปในชีวิตประจำวัน

3) ควรพัฒนารายการประเภทข่าว โดยเพิ่มข่าวสารใหม่ๆ เพื่อทันต่อเหตุการณ์บ้านเมือง เนื่องจากบางครั้งเนื้อหาข่าวสาร สาระโดยเฉพาะสาระความรู้ทั่วไป ผู้ฟังสามารถหาได้จากหนังสือวิทยุหรือสื่ออินเทอร์เน็ตและทีวี จึงไม่ค่อยน่าสนใจ การนำเสนอรายการข่าวไม่ทันต่อเหตุการณ์ หรือเป็นข่าวที่สื่ออื่นออกอากาศไปนานแล้ว แต่สถานีวิทยุของราชชมงคลเพิ่งนำเสนอ ส่วนรายการทั่วไปในภาพรวมที่ออกอากาศขณะนี้เนื้อหาครอบคลุมในทุกด้านดีแล้ว ควรเพิ่มเนื้อหาบางส่วนเพื่อความหลากหลาย คือ ข่าวสารสาระสุขภาพ ปรัชญาชีวิต เป็นต้น สำหรับรายการที่เป็นส่วนของราชการ ควรจะเชิญบุคคลสำคัญ มาบรรยายรายการโดยผู้ดำเนินรายการ และผู้ร่วมรายการ ต้องมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ และควรเพิ่มเติมเจ็วี่ร้อนด้วยคลื่นจะได้มีสีสัน

4) ควรปรับปรุงสัญญาณ เนื่องจากบางครั้งมีสัญญาณอื่นแทรก ฟังไม่ชัดเจน และควรจัดให้มีช่องทางในการรับฟังย้อนหลังได้ ทั้งนี้ เพื่อทำให้สถานีฯ เป็นที่รู้จักควรมีการจัดงานอีเวนท์และนำเสนอรายการให้เด่นชัดเพื่อบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของสถานีฯ ให้เป็นที่รู้จักของสาธารณชนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหารงาน การวางนโยบาย การตลาด และรูปแบบการผลิตรายการ ของสถานีวิทยุกระจายเสียงเพื่อประกอบกิจการสาธารณะ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดวางผังรายการ ตารางการออกอากาศ การผลิตรายการ และศึกษาความพึงพอใจของผู้ฟังที่มีต่อสถานีวิทยุเพื่อประกอบกิจการสาธารณะ
3. ควรมีการศึกษาวิจัยทัศนคติของเนื้อหารายการวิทยุกระจายเสียงทุกๆ ประเภท
4. ควรมีการศึกษาวิจัยผลสัมฤทธิ์ของการบริหารจัดการวิทยุกระจายเสียงเพื่อประกอบกิจการสาธารณะถึงความสอดคล้องและบรรลุวัตถุประสงค์ของการเป็นสื่อสาธารณะ

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลงไปได้โดยผู้วิจัยได้รับการสนับสนุน จากคณะกรรมการบริหารสถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีทุกท่าน ขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ อธิการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นายวิรัช โหตระไวศยะ ผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียง ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือเพื่อทำโครงการวิจัย เจ้าหน้าที่ที่ทีมงานสถานีวิทยุกระจายเสียง ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ทุกท่าน และอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึง ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลและเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อมูลที่ได้จากการจัดทำวิจัยในครั้งนี้จะสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงาน ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพรายการที่มีอยู่ และการวางแผนทางจัดทำผังรายการในอนาคต ของสถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี FM.89.5 MHz. รวมถึงเป็นข้อมูลให้ผู้ที่สนใจศึกษานำไปประกอบใช้สำหรับการหารูปแบบรายการใหม่ ๆ เพื่อสร้างสรรค์รายการที่ได้ทั้งสาระประโยชน์และความบันเทิงที่ตรงกับความต้องการของผู้ฟังเพื่อพัฒนากิจการวิทยุกระจายเสียงต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กุลกนิษฐ์ ทองเงา และปรัชญนันท์ นิลสุข. (2553). วิทยุกระจายเสียงเพื่อการศึกษาบนโลกแห่งเทคโนโลยี. วารสารวิทยุบริการสำนักวิทยุบริการ. ปีที่ 21 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2553 (10-21).
- สุตารักษ์ เนื่องชมภู. (2551). ความต้องการและความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์สาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2556). 22 กุมภาพันธ์ 2557. <http://www.nbtc.go.th/wps/portal/NTC>
- อรุณวรรณ บัวเหนียว และ พิเชษฐ เพียรเจริญ. (2552). การศึกษาสภาพการรับฟัง ความพึงพอใจ และความต้องการของผู้ฟังรายการวิทยุของสถานีวิทยุกระจายเสียง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วารสารวิทยุบริการ. ปีที่ 20 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2552.
- อุษณีย์ศิริสุนทรไพบูลย์. (2552). หลักการวิทยุกระจายเสียง. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษา จันทรประภาส. (2534). การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ฟังรายการวิทยุกระจายเสียงชุมชนของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดจันทบุรี.

วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Atkinson, D. and Raboy, M. (1997). Overview of a Crisis.” in Public Service Broadcasting: The Challenges of the Twenty-first Century. Paris : UNESCO Publishing.

Graham, A. and Davies, G. (1997). Broadcasting, Society and Policy in the Multimedia Age. London: John Libbey Media.

Spence, M. and Owen, B. M. (1997). Television Programming, Monopolistic Competition, and Welfare. In Quarterly Journal of Economics, 91, 103-126.

Sydney W. Head (3rd ed.). (1989). Susan Tyler Eastman and Lewis Klein ed. Broadcast/Cable Programming: Strategies and Practices.